

הגזול עצים פרק תשיעי בבא קמא

קא.

עין משפט
גז מוצה

פד א ב מ"י פ"י מהל'
שכירות הלכה ד סמג
עשין פט תוש"ע ח"מ סי'
זו סעיף ג:
פד ג ד מ"י פ"ג מהל'
גולה ואזכרה הלכה י
טוש"ע ח"מ סי' שסג
סעיף יא:
פד ה מ"י פט"ו מהלכות
מאכלות אסורות הלכה
כ:
פד ו מ"י שם פ"י הלכה
ט סמג לאזין קמד
טוש"ע י"ד סי' רלד סעיף
ה:
פד ז מ"י פ"ו מהלכות
שמיטין הלכה ב:

לעזי רש"י

שו"ת נשר"ן. סביו.

מוסף רש"י

מזין שלא ידעו ממונו
ולא יצבע בו. שלא יהיה
ממנו כגון שלא יטעב
בו צפירי הראוי לטעב
בו, כגון קליפי אגוזין
ושומר לפירי אסור כפירי
(קדושין נז: ובע"ז פסחים
כב:). ולא ידליק בו את
הגז. כגון בשמן של ערלה
(שם ושם).

הא מנחי קמך שקליניהו. ומ"מ אגרא צעי למיתב למישקל להו
דכיון דלחי לידיה צעי למיעבד השבז כדאמר לעיל (דף טז).
גבי זורק מטבע לים: דולף ציבעא. ומכל מקום איירי דגזול
סממנים שריון דלי דקניהו ושרניהו קנטרו צשינו: **רצבע** בהו

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קופא. פירש בקונטרס שגזול קוף
וסממנים שריון וצבע את הקוף
ותימה דלס כן אפסדיה צדיס
וכה"ג היקף ניכר הוא ומחייב ונראה
לפרש דלצבע זהו קופא כלומר
גגריעות וצביעור כעין קוף שהוא
מכוער: **אין דבמא אין שבח שר**
סממנין על גבי צמר. תימה הרי
נהנה שזמרו מעולה צדמים יומר
ישלם מה שנהנה כמו אכלה ^(א) מצידי
רצבה דפ"ג (דף יט: ט) וירדה לגינה
דהכנס (לעיל דף נה:). ובפרק אלו
נערות (כתובות ד: לו: וס) אמר תחז
לו חצירו משקין של אחרים צדיס
הצליעה דמשלם מה שנהנה ויש
לחלק דהנאה דהכא אין צאה ע"י
מעשיו ולא ע"י מעשה דהתמו וצתמו
לו חצירו אע"פ שאין זה ע"י מעשיו
מכל מקום נהנה גופו אי נמי הנאה
דהכא לא חשיבא הנאה שאין ^(א) אלא
ניו בעלמא יומר:

מזין שלא ידעו ממונו.

כל שעה (פסחים דף כב:)

ושם ד"ה (מזין) פריך אמאי לא נפקא

לן איסור הנאה מלא אמאי:

ולא יצבע בו ולא ידליק בו הגז.

אע"ג דאסור שאר הנאות

אנטריך לרצויי צביעה והדלקה

צביעה משום דחזותא בעלמא הוא

והדלקה משום שכלה האיסור בשעת

הדלקה ואם תאמר והא בפרק כל

שעה (שם דף כ: ט) שיינן עדים להדלקה

למאן דלמא אין שצח עדים צפת ולא

משכחי עדים דאיסורא אלא כעין

כסא ושרשיפא ויש לומר דשמן הוי

צעתין בשעה שהוא דולק אצל עדים

נעשים גחלת והשלהבת אין צאה

אלא מן הגחלת ואם תאמר ומ"ש

דהכא מלכריין קרא להדלקה וגבי

תרומה טמאה מלכריין קרא להחיה

כדדרשינן שך תהא להסיקה תחת

תצילך וי"ל משום דס"ד דיליף

תרומה מנעשר הקל דלמרה מורה

לא בערמי ממנו בטמא כדלמא

צבמה מדליקין (שם דף כה: ור"ת

מפרש דאינטריך קרא הכא לאסור

צביעה והדלקה שלא כדרך הנאמו

כגון צביעה דתאנים ורמונים ודברים

דלא אורחיהו והדלקה אינטריך

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

לשמן שאין עומד להדלקה כלל והוא דפרק כל שעה (פסחים דף כה:)

כפרא דודי. קינה זו את היורה כלומר צשירי צבע ששתיירו צורה
צבעו. כופרא לשון קינה ^(א) כמו צליחא דפרסא למכפריה בהכל
שוחטין (חולין דף טז: ט) **נוסן** לו דמי **עליו**. דקניהו צשינו. אצל
נמן עצים כו' דלא שניה ולא קני ידו על התחמונה: **יש שצח כו'.**

כפרא דודי: תנו רבנן הנותן עצים לחרש

לעשות מהן כסא ועשה מהן ספסל ספסל

ועשה מהן כסא ר' מאיר אומר נותן לו דמי

עציו רבי יהודה אומר אם השבח יתר על

הציאה נותן לו את הציאה ואם הציאה יתירה

על השבח נותן לו את השבח ומורה רבי

מאיר אם נתן עצים לחרש לעשות מהן

כסא נאה ועשה מהן כסא כעור ספסל נאה

ועשה ספסל כעור אם השבח יתר על הציאה

נותן לו דמי הציאה ואם הציאה יתירה על

השבח נותן לו דמי השבח: איבעיא להו

יש שבח סמנין על הצמר או אין שבח

סמנין על הצמר היכי דמי אילימא דגזול סמנין

ודקניהו ותרגוהו וצבע בהן תיפוק ליה משום

דקניהו בשינוי לא צריכא דגזול סמנין שריון

וצבע בהו מאי יש שבח סמנין על גבי צמר

דאמר ליה הב לי סמנאי דשקלתינהו או

דלמא אין שבח סמנין על גבי הצמר דא"ל

לית לך גבאי ולא מירי אמרי ואי אין שבח

סמנין על גבי צמר מי מצי אמר ליה לית

לך גבאי ולא מירי נימא ליה הב לי סמנאי

דאפסדתינהו אלא להך גיסא אין שבח סמנין

על גבי הצמר ובעי שלומי ליה או דלמא

יש שבח סמנין על גבי צמר וא"ל הא מנחי

קמך שקלינהו שקלינהו במאי שקליה בצפון

צפון עבורי מיעבר השבה לא עביד יאלא

הב"ע כגון דגזול צמר וסמנין דחד וצבעיה

לההוא צמר בהנך סמנין וקא מהדר ליה

ניהליה לצמר יש שבח סמנין ע"ג הצמר וקא

מהדר ליה סמנין וצמר או דלמא אין שבח

סמנין ליה סמנין לא מהדר ליה אמרי תיפוק ליה

דאיירק ליה ניהליה בדמי לא צריכא דול ציבעא ואיבעיא אימא כגון

שצבע בהו קופא רבינא אמר הכא במאי עסקינן כגון דצמר דחד וסמנין דחד

וקאיתי קוף וצבעיה לההוא צמר בהנך סמנין יש שבח סמנין על גבי צמר

דאמר ליה הב לי סמנאי דגבך נינהו או דלמא אין שבח סמנין על גבי צמר

צמר ואמר ליה לית לך גבאי כלום תא שמע ^(א) בגד שצבעו בקליפי ערלהידלק אלמא חזותא מילתא היא אמר רבא ^(א) הנאה הנראה לעינים אסרהתורה דתניא ^(א) ערלים לא יאכל ^(א) אין לי אלא איסור אכילה ומנין שלא

יהנה ממנו ולא יצבע [בן] ולא ידליק בו את הגז תלמוד לומר וערלתם

ערלתו את פרוי ערלים לא יאכל לרבות את כולם תא שמע ובגד שצבעו

בקליפי שביעית ידלק שאני דאמר קרא ^(א) תהיה בהוייתה תהא

רביעית

סמנין על גבי צמר וצמר מהדר ליה סמנין לא מהדר ליה אמרי תיפוק ליה

דאיירק ליה ניהליה בדמי לא צריכא דול ציבעא ואיבעיא אימא כגון

שצבע בהו קופא רבינא אמר הכא במאי עסקינן כגון דצמר דחד וסמנין דחד

וקאיתי קוף וצבעיה לההוא צמר בהנך סמנין יש שבח סמנין על גבי צמר

דאמר ליה הב לי סמנאי דגבך נינהו או דלמא אין שבח סמנין על גבי צמר

צמר ואמר ליה לית לך גבאי כלום תא שמע ^(א) בגד שצבעו בקליפי ערלהידלק אלמא חזותא מילתא היא אמר רבא ^(א) הנאה הנראה לעינים אסרהתורה דתניא ^(א) ערלים לא יאכל ^(א) אין לי אלא איסור אכילה ומנין שלא

יהנה ממנו ולא יצבע [בן] ולא ידליק בו את הגז תלמוד לומר וערלתם

ערלתו את פרוי ערלים לא יאכל לרבות את כולם תא שמע ובגד שצבעו

בקליפי שביעית ידלק שאני דאמר קרא ^(א) תהיה בהוייתה תהא

רביעית

סמנין על גבי צמר וצמר מהדר ליה סמנין לא מהדר ליה אמרי תיפוק ליה

דאיירק ליה ניהליה בדמי לא צריכא דול ציבעא ואיבעיא אימא כגון

שצבע בהו קופא רבינא אמר הכא במאי עסקינן כגון דצמר דחד וסמנין דחד

וקאיתי קוף וצבעיה לההוא צמר בהנך סמנין יש שבח סמנין על גבי צמר

דאמר ליה הב לי סמנאי דגבך נינהו או דלמא אין שבח סמנין על גבי צמר

צמר ואמר ליה לית לך גבאי כלום תא שמע ^(א) בגד שצבעו בקליפי ערלהידלק אלמא חזותא מילתא היא אמר רבא ^(א) הנאה הנראה לעינים אסרהתורה דתניא ^(א) ערלים לא יאכל ^(א) אין לי אלא איסור אכילה ומנין שלא

יהנה ממנו ולא יצבע [בן] ולא ידליק בו את הגז תלמוד לומר וערלתם

ערלתו את פרוי ערלים לא יאכל לרבות את כולם תא שמע ובגד שצבעו

בקליפי שביעית ידלק שאני דאמר קרא ^(א) תהיה בהוייתה תהא

רביעית

(א) ערלה פ"ג מ"ה,
(ב) משלה כ"ג, (ג) פסחים
כב: קדושין ט: (ד) ע"ש,
(ה) ע"י רש"י ונחמס כה"ד"ה
כפירי זכב, (ו) זה מפרש
הערין, רש"י, (ז) כס"א:
נגדים, (ח) וצ"ל מחוך
הרחבה, (ט) וצ"ל ונפלה
לגניה, (י) פי' משום, (יא) פי'
בומר יומים קטנים משום
רפואה. רש"י בשם רש"י,

תורה אור השלם

1. וכי תבאו אל הארץ

ותשעכם כל עץ מאכל

וערלתם ערלתו את

פריו שלש שנים ויהיה

לכם ערלים לא יאכל:

2. ולביתמך וזרעך

אשר בארצך תהיה כל

תבואתה לאכל:

ויקרא כה ז

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה יש שעה

וכי קמסר סמנין

הס"ד: (ב) ד"ה דול וכו'

ואין מרגיע השבח:

גליון הש"ס

רש"י ד"ה דול וכו'

אני חייתי מוכר סמנין.

לפי' דול יצבע היינו

דלמא צבע הול אצל

הסמנים עומד לא חזלו

ותמוה לי דלמא צריכי

לה ואמאי לא צביעיות

דחזלו סמנין ואף דגם

אלו מוכן לא היה מוכן

צורך מ"מ כיון דלון שעה

סמני ולא מקרי השעה

היא כנפלה הגולה דמשלם

שעת הגולה וצ"ע. וצתמא

ק"ל על הגמרא

דלמא צריך לאוקמא דגזול

צבע וסמנין דחד לוקי

דמעיקרא דגזול סמנין

פריש וצבע אמר שני

והחל הרבה עד שהצמר

עם הצבע שעליו אין

עולם לדמי הצבע כשהיה

בעידן הגולה ואי יש

סמנין הגולה ליה הסמנים

ואומר הרי שך לפניך ואי

צתמא נשקליה יאמר צתמא

החזק לך גם צתמא ואי

אין שעה סמנין לא הוי

השעה על הסמנים וצריך

לשלם דמעיקרא וצ"ע:

תוס' ד"ה או וכו' אלא

ניו בעלמא יומר. עין ש"ך

סי' שאל סק"ב: